

[REDACTED]

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד יגאל וייס ו/או מיכאל וייס
מרח' הברזל 3 תל אביב 69710
טל: 03-6449182 פקס: 03-6449184

נגד

[REDACTED]

הנתבע:

ע"י ב"כ עוה"ד יוסי הרשקוביץ
רח' בן גוריון 1, בני ברק 51201
טל: 03-5705192 פקס: 03-5709557

פסק דין

(חלקי)

רקע:

1. הצדדים חנם יהודים תושבי ישראל אשר נישאו, בפעם הראשונה, זל"ז כדמו"י ביום 21.7.1986.
2. ביום 28/12/95 התגרשו הצדדים זמ"ז בגי"פ בבית הדין הרבני על פי הסכם גירושין שנערך ע"י שניהם ואושר ע"י בית הדין הרבני בחיפה. (להלן – "הסכם הגירושין הראשון")
3. לאחר הגירושין ובמועד אשר עליו קיימת מחלוקת, חזרו הצדדים לחיות יחד ונולדו להם שני ילדים [REDACTED] בחודש 12/8/98 [REDACTED] בחודש 30/9/01.
4. ביום 21/1/2005 ולאחר שעברו להתגורר בארה"ב, נישאו הצדדים בנישואין אזרחיים בארה"ב, נישואין אשר נרשמו בישראל לאחר שחזרו הצדדים לחיות בארץ.
5. ביום 13/8/2005 עברו הצדדים להתגורר בנפרד זמ"ז וביום 9/11/2008 חתמו הצדדים על הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה בכפר סבא. (להלן – "הסכם הגירושין השני")
6. הסכם הגירושין חסדיר את מכלול היחסים בין הצדדים לרבות הסדרי ראייה, מזונות ורכוש.
7. הסוגיה שנתרה להכרעה נקבעה בסעיף 12 להסכם כדלקמן:

"תשלום איזון:

מוסכם על הצדדים כי איזון הנכסים הוסדר בין הצדדים למעט סוגיות זכויות

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148, תל אביב
טל: 03-6076221 פקס: 03-6952351
מ.ר. 201341

שלומי באשי - משרד עורכי דין
דרך מנחם בגין 148, בית גזית, תל אביב 64921, טל. 03-6076221 פקס. 03-6952351
דוק דין חלקי.doc

האישה בפנסיה של הבעל אשר יקבעו על ידי בורר. דהיינו:
1. מהי התקופת שבגינה נצברו לאישה זכויות בפנסיה הבעל.
2. שווי הזכויות"

8. הצדדים טרם התגרשו.
9. הצדדים ניגשו להליך הבוררות כאשר כל צד הגיש את כתבי טענותיו, תצהיריו, ראיותיו וסיכומיו והכל בשאלת תקופת השיתוף בין הצדדים לצורך השיתוף בזכויות הפנסיה של הבעל.

עובדות ונתונים שאינם במחלוקת :

10. מועד הנישואין הראשונים.
11. החתימה על הסכם הגירושין הראשון ומועד הגירושין הראשון.
12. חידוש הקשר החל מחודש 5/97 (האישה טוענת למועד קודם יותר אולם החל ממועד זה אין מחלוקת בין הצדדים כי חודש הקשר)
13. מועד הנישואין השניים בארה"ב.
14. פרידה נוספת ומגורים נפרדים החל מחודש 13/8/05.
15. החל מחודש 9/07 החלה התובעת בקשר זוגי עם [REDACTED] (פרוטוקול מיום 7/6/09)
16. החתימה ומועד החתימה על הסכם גירושין ואישורו בבית המשפט לענייני משפחה בכפר סבא.
17. צבירת הזכויות של הנתבע ממקום עבודתו החלה בתאריך 1.10.93 כאשר תקופת לימודיו אינה באה במניין ימי הצבירה. (חוות דעת רו"ח פרישקולניק מיום 5/10/09).
18. עד לסוף שנת 1995 צבר הנתבע במקום עבודתו סך של 43,004 ש. (חוות דעת רו"ח פרישקולניק מיום 5/10/09).

התקופות עליהן קיימת מחלוקת לגבי זכאותה של האישה :

19. תקופת הנישואין הראשונה - קרי - עד למועד 28/12/1995 - לאור הסכם הגירושין הראשון.
20. תקופת הביניים המתחילה מיום 1/1/1996 ועד לחודש 5/97 עליה יש מחלוקת בין הצדדים האם חיו בשיתוף או לאו. (להלן "תקופת הביניים הראשונה")
21. תקופת הביניים השנייה המתחילה מחודש 5/97 ועד ליום 13/8/05 עת נפרדו הצדדים ובה טוען הבעל כי הצדדים לא חיו בשיתוף כלכלי. (להלן - "תקופת הביניים השנייה")
22. תקופת הביניים השלישית המתחילה ביום 13/8/05 עת נפרדו הצדדים והחלו להתגורר בנפרד ועד ליום 9/11/2008 עת התגרשו הצדדים בבית המשפט. (להלן - "תקופת הביניים השלישית")

שלומי באשי עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221 פקס 03-6952351
מ.ר. 20494

דיון :

23. בפניי עומדת להכרעה השאלה הראשונה אותה הותירו הצדדים עפ"י סעיף 12 להסכם הגירושין השני, להכרעה. קרי - מהי התקופה שבגינה נצברו לאישה זכויות בפנסיית הבעל.
24. ניתן לקבוע כבר עתה כי אין מחלוקת כי בחלק מתקופת השיתוף היו הצדדים בגדר "ידועים בציבור" ובחלק "בני זוג נשואים".
25. על כן ובטרם אגש להכריע בגין כל תקופה ותקופה, יש טעם לעמוד על הזכות לשיתוף בנכסים (במקרה זה זכויות פנסיה) בין בני זוג נשואים ובני זוג שאינם נשואים.

בני זוג נשואים :

26. על בני זוג אשר נישאו לאחר יום 1/1/1974 חל חוק יחסי ממון בין בני זוג התשלי"ג 1973. (להלן - "החוק")
27. סעיף 5 א' לחוק קובע כי אלו נכסים הינם ברי איזון ואלו לא. למעשה קובע הסעיף כי במועד פקיעת או התרת הנישואין יהא זכאי כל צד למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג ומחריג בסעיפים קטנים 1-3 את הנכסים אשר אין להכלילם בתוך כלל נכסי בני הזוג.
28. סעי' 5 ג' לחוק קובע כדלהלן :
- "5 ג' - בסעיף זה "כלל נכסי בני הזוג" לרבות זכויות עתידיות לפנסיה, פיצויי פרישה, קרנות השתלמות, קופות תגמולים וחכונות.
29. הנה על כן כי הזכות לשיתוף בזכויות פנסיוניות בין בני זוג נשואים מעוגנת וקבועה בחוק.
- כך כן ראה בבג"צ 7716/05 פלונית נ' פלוני (לא פורסם, [פורסם בנבו] 27.8.07).
30. לכאורה, המדובר בזכות לקבלת מחצית משווים של כלל נכסי בני הזוג אל מיום כריתת הנישואין ועד ליום פקיעת הנישואין.
31. "לכאורה" אני אומר וזאת לאור הסמכויות אשר הקנה החוק לבית המשפט לענייני משפחה לפי סעיף 8.
32. סעיף 8 ובמיוחד סעי' 8(4) לחוק מקנה לביהמ"ש "סמכויות מיוחדות" לקבוע כי נכסים מסוימים כולם או מקצתם, יוערכו לפי שווים במועד מוקדם יותר מתאריך פקיעת הנישואין, וזאת כאשר יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.
- לענין שיקול הדעת של ביהמ"ש בהפעלת ס' 8 לחוק, נכתב ע"י המלומד פרופ' א. רוזן צבי בספרו "יחסי ממון בין בני זוג" בעמ' 352 :

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221 פקס 03-6952351
מ.ר. 20341

" המחוקק בחר לפרט בהרחבה את סמכויותיו של ביהמ"ש, אך התעטף בשתיקה בכל חנוגה לקביעת קנה המידה להפעלת שיקול דעתו של ביהמ"ש ולאופן הפעלת שיקול דעת זה. מצד אחד מציבה רשימת הסמכויות המיוחדות את התחום במסגרתו יופעל שיקול הדעת האמור, אולם מעבר לכך יהיה ביהמ"ש רשאי לקבוע את קנה המידה שיופעלו. עצם הפעלת שיקול הדעת מלכתחילה נתון לסמכותו של ביהמ"ש.

אמת המבחן להפעלת שיקול הדעת של ביהמ"ש היא קיומן של נסיבות מיוחדות במקרה הספציפי כך, למשל, ההפרדה במועל בין הצדדים והעדר מצב של שיתוף ביניהם בפרק זמן כלשהו לפני מימוש האיזון, תאפשר לביהמ"ש להפעיל את סמכותו מכח הסעי' (3)8 או (4)8 ולקבוע כי הנכסים יוערכו לפי שוויים במועד מוקדם יותר. או שנכסים מסויימים אשר נרכשו לאחר מועד ההפרדה, לא יכללו בהסדר האיזון הכל לפי הנסיבות ולפי העניין ..."

33. מן המפורסמות הוא שבתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין קבעו כי השיתוף בין הצדדים יהא עד למועד אשר הוגדר כמועד – "פרוץ המשבר", "מועד הקרע" גם אם עד אותו מועד טרם התגרשו הצדדים וכי מועד הפסקת השיתוף בין צדדים הינו מועד הפירוד הממשי בין בני הזוג (לאו דוקא מגורים נפרדים) או מועד הקרע כפי שנהוג לכנותו.

34. מועד הקרע נקבע בפסיקה העניפה לגופו של כל תיק ובהתאם לנסיבותיו, אולם חקו המחבר בין כל הפסיקות לעניין זה הינו העיקרון שמועד הקרע ייקבע מאותו יום בו שוכנע בית המשפט כי הקרע בין הצדדים הינו מוחלט וסופי. במקרה אחד יהא זה מועד עזיבת אחד הצדדים את הבית ובמקרה אחר תהא זה פעולה אחרת.

- ☞ ראה - ע"א 809/90 לידאי נ' לידאי פד"י מז' (1) 602
- ☞ ראה - תא (חי) 132/92 גל נ' גל פורסם בגבו
- ☞ ראה עמ 1229/03 ב' ר' נ' ב' ת' פורסם בגבו

35. בעמ 1229/03 הני"ל קבעה כב' השופטת שטופמן כדלקמן :

"בבואי לקבוע את המועד הראוי לחקבע כמועד הקרע, לא אוכל לקבוע מועד זה כמועד עזיבת הבית שכן הצדדים המשיכו, לכל הדעות לקיים יחסי אישות וקשרים הדדיים ביניהם בכל משך התקופה.

כן לא מצאתי לנכון לייחס את מועד הפסקת טיפולי הפוריות כמועד הקרע, שכן, המדובר עדיין ברכיב אחד בלבד מבין מכלול הנסיבות המגדירות את הקשר בין בני זוג.

יחד עם זאת, נראה, כי לכל הדעות, הן לדעתם של המערערים והן לדעתה של המשיבה, חל מועד הקרע, לכל המחות, עת הגישה המשיבה את תביעתה למזונות בשנת 1996, אם לא קודם לכן.

לפיכך, ובהעדר ראיות קונקלוסיביות המצביעות על מועד ברור אחר כמועד הקרע, מן הראוי לקבוע את מועד הגשת התביעה

שלומי באשי עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221 פקס 03-6952351
מ.ר. 20341

למזונות כמועד הקרע – אשר על בסיסו, יחושב איזון המשאבים בין בני הזוג.

36. בענייננו אין חולק כי הצדדים נישאו (בשתי הפעמים) לאחר יום 1.1.74 ועל כן, חלים עליהם הוראות חוק יחסי ממון.
37. כעת יש לקבוע, בהתאם לראיות שהובאו בפני, מהו מועד הקרע, אם קיים כזה, בכל אחת ואחת מהתקופות עליהם יש מחלוקת בין הצדדים בשים לב להסכם הגירושי הראשון שנחתם ומשקלו.

ידועים בציבור:

38. בעוד שבני זוג נשואים כפופים לנהלי איזון המשאבים הקבועים בחוק יחסי ממון, לא כך הוא כאשר עסקינן בבני זוג המוגדרים כידועים בציבור.
39. במקרה כזה באה הפסיקה ויצרה את "חוקת השיתוף" וקבעה בשורה ארוכה של פסקי דין כי יש להחילה גם על ידועים בציבור.
40. פסק הדין המוביל בעניין זה הינו פס"ד יעקובי אשר דן בשאלת הרחבת תחולתה של חוקת השיתוף בין בני זוג, גם מקום שחל חוק יחסי ממון בין בני זוג, ביחס לתקופת היותם ידועים בציבור שקדמה ליום הנישואין.
41. בפרשה זו, אשר אומצה לאחר מכן בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי ניתן להחיל את חוקת השיתוף על נכסים מעין אלו, במקביל ובנוסף לתחולת איזון המשאבים.
- סי ע"א 1915/91 אסתר יעקובי נ' עזרא יעקובי, מד"י מט (3) (568, 529)
42. במצב שכזה יהא נטל ההוכחה על הצד הטוען לשיתוף בתקופה בה לא היו הצדדים נשואים.
43. על ההבדל בין בני זוג נשואים לידועים בציבור מבחינת אופי הקשר, עמד בית המשפט העליון בפרשת ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פד"י נא (1) 337, באומרו:

"טעמו של השוני נעוץ בהבדל שבין רמת המחויבות ההדדית המאפיינת את קשר הנישואים לבין זו המאפיינת את הקשר שבין ידועים בציבור; שהמחויבות הגבוהה הכרוכה בנישואים טבועה במוסד הנישואין עצמו, ולא בנקל יכול מי מבני-הזוג להשתחרר ממנה, ואילו רמת המחויבות שבין בני-זוג ידועים בציבור נובעת מנסיבותיו של הקשר במקרה הנתון ותלויה, כל כולה, ברצונותיהם המשתנים של בני-הזוג. אמור מעתה, כי בעוד שאצל בני-זוג נשואים, בהיעדר ראיה לסתור די בהתקיימות התנאים להקמתה של חוקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאמץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, הרי שאצל בני-זוג ידועים בציבור, הקמתה של חוקת שיתוף – שלא הובאו ראיות לסתירתה – עשויה להיעד רק על

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל: 03-6076221-6076221
מ.ר. 22371
03-6952351

שיתוף נכסים המשמשים את בני-הזוג בחייהם היומיומיים, או כאלה שנרכשו על ידיהם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מהם, ולו גם כאלה שנצברו על ידי בתקופת החיים המשותפים, תידרש ראייה נוספת כלשהי, שתעיד (לפחות באורח נסיבותי) על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג".

44. משראינו כי על בני זוג שהינם ידועים בציבור חלה חזקת השיתוף, יש לבדוק תאם חזקת השיתוף חלה גם על נכסים כגון כספי פנסיה.

45. בתחילה נהגו בתי המשפט להחיל את חזקת השיתוף בעיקר על דירת המגורים אותה הגדירו כ"נכס העיקרי של המשפחה". זה תקופה ארוכה שמגמבה זו הורחבה לכלל נכסי בני הזוג באופן זהה למפורט בחוק יחסי ממון.

46. בפסק דין שניתן בימים אלה ממש על ידי בית המשפט העליון (בג"צ 8214/07 פלונית נ' פלוני (מסק חזין ניתן ביום י"א אב תשי"ע [פורסם בג' (22.7.10), מנתחת השופטת עדנה ארבל (שלדבריה הסכימו, המשנה לנשיאה, השופט אליעזר ריבלין, והשופט חנן מלצר), את דוקטרינת שיתוף הנכסים, ובמסגרת זו היא מציינת את הדברים הבאים:

"21. באשר להיקף הנכסים עליהם חלה חזקת השיתוף הרי שבנודאי נכללים בגדרה נכסים שנצברו על-ידי בני הזוג במהלך חייהם המשותפים. במסגרת זו נכללים גם נכסים עסקיים וגם זכויות סוציאליות הנובעות מעבודת בן הזוג במהלך חיי הנישואין, כגון פיצויי פיטורין, זכויות פנסיה ועוד ... כמו כן, נכסים שהיו בעבר מחוץ לחזקת השיתוף, כגון נכסים שניתנו במתנה או בירושה לאחד מבני הזוג, או שנרכשו על ידו לפני הנישואין, עשויים כיום להיכלל בחזקת השיתוף בהתאם לנסיבות המקרה ..."

47. יש לשים לב כי עדיין יש צורך בהוכחות על נסיבות מיוחדות של חייהם המשותפים המעידות על כוונת שיתוף הנובעת מאיכות יחסיהם של בני הזוג כדי להביא לשיתוף הני"ל.

48. משברורה המסגרת החוקית לעניין בו עסקינן יש לדון בכל אחת ואחת מן התקופות עליהם קיימת מחלוקת.

תקופת הנישואין הראשונה:

49. הצדדים נישאו ביום 21/7/86. במועד זה מתחיל השיתוף ביניהם על פי הוראות החוק.

50. הצדדים התגרשו ביום 28.12.95 כאשר טרם נולדו להם כל ילדים.

51. התובעת טוענת בסעיף 4 ו 5 לכתב התביעה כי בשנת 1994 חזרו הצדדים ארצה ורכשו מכשירי חשמל וריהוט במסגרת היותם תושבים חוזרים, שכרו דירה ברמת גן ואף רכשו בית ברח' הרצל בהוד השרון. הבעל מודה בכתב החגנה באמור בסעיפים אלו.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148, ת"א
טל. 03-6076221, פקס 03-6952351
מ.ר. 20341

שלומי באשי - משרד עורכי דין

דרך מנחם בגין 148, בית גזית, תל אביב 64921, טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351
פסק דין חלקי.doc

52. בסעיף 6 לכתב התביעה אומרת התובעת כך :

"זמן קצר לאחר מכן הצדדים נקלעים למשבר בזוגיות ופונים לגבי מיכל קליאן לטיפול זוגי"

53. התובעת מצרפת אישרו של הגבי מיכל קליאן לפיו מצהירה זו כי בשנת 1995 הגיע הזוג אליה לטיפול זוגי על רקע של משבר בזוגיות.

54. הנתבע טוען בכתב ההגנה באותה "דיאגרמה", אשר הציג בהקדמה כך :

"1994 – הצדדים נמרדים"

55. בסעיף 2 לכתב ההגנה טוען הבעל כך :

"הצדדים התגרשו זמ"ז בג"פ כדמו"י בשנת 1995 לאחר פירוד של כשנה כך שבמועל ניתן לייחס לצדדים חיי זוגיות רק עד לשנת 1994."

56. מתי בשנת 1994 לא ציין הבעל.

57. בסעיף 2 לתצהיר העדות הראשית מטעמו משנה מעט הבעל את גרסתו וכותב כך :

"הצדדים התגרשו זמ"ז בג"פ כדמו"י בשנת 1995 לאחר פירוד של מספר חודשים כך שבמועל ניתן לייחס לצדדים חיי זוגיות רק עד לשנת 1995."

(הדגשות שלי – ש.ב.)

58. בסעיף 10 לכתב התביעה כתבה התובעת כי בחדש 11/95 עברה להתגורר בגפה בבית שבהוד השרון (אותו בית אשר רכשו הצדדים?). הבעל בכתב ההגנה מסכים לאמור בסעיף זה ובכך הוא סותר את גרסתו המובאת בכתב ההגנה לעניין מועד הפרדה.

59. הבעל לא חקר את גבי מיכל קליאן אשר נתנה תצהיר.

60. כאשר אומר הבעל כי הצדדים התגרשו בשנת 1995 לאחר פירוד של מספר חודשים, הרי שגם לשיטתו הפרדה אירעה במהלך שנת 1995 (הצדדים התגרשו ממש בסוף השנה 28.12.95).

61. לא מצאתי בעדויות שהובאו בפני כל עדות לכך שהצדדים נפרדו פרידה פיזית ממשית בשנת 1994 או בסמוך לכך.

62. מוכן אני לקבל כי, כנראה היו ביניהם חילוקי דיעות במהלך שנת 1995 אשר הבשילו בסופו של דבר לכך שהתובעת תעזוב את הבית בנובמבר 1995 ולגירושין חודש לאחר מכן. מכאן ועד לקביעת כי יש להקדים את מועד חקרע וכי התקיימו נסיבות מיוחדות, המרחק גדול.

63. על כן לא מצאתי כי התקיימו נסיבות מיוחדות לפיהם יש לקבוע כי מועד חקרע הינו מוקדם ממועד פקיעת הנישואין.

שלומי באשי - משרד עורכי דין

דרך מנחם בגין 148, בית גזית, תל אביב 64921, טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351
פסק דין חלקי.doc

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351
מ.ר. 203341

64. לפיכך אני קובע כי תקופת השיתוף הראשונה בין הצדדים הינה החל מיום הנישואין (21/7/86) ועד למועד פקיעת הנישואין (28/12/95).

הסכם הגירושין הראשון:

65. משקבעתי כי התקיים שיתוף הרי שיש לבחון האם הסכם הגירושין הראשון עליו חתמו הצדדים יש בו כדי לקבוע כי האישה ויתרה על זכויותיה לתקופה זו.

66. זהו תוכנו של הסכם הגירושין הראשון במלואו:

"אנחנו החתומים מטה, ~~שמות הצדדים~~, מצהירים בזאת שאין לנו תביעות, כספיות או אחרות, האחד כלפי השני.

" על החתום שני הצדדים "

67. אין מחלוקת כי הצדדים לא היו מיוצגים.

68. האישה טוענת כי לא היה להם כל סיוע בעריכת ההסכם.

69. עוד טוענת האישה כי לא ידעה כלל על הזכויות המגיעות לה וכן על זכויות הפנסיה שצבר הבעל (סעי' 8 ג' לתביעה)

70. כמו כן טוענת האישה כי היא מעולם לא ויתרה על זכויות הפנסיה שצבר הנתבע.

71. הבעל טוען כי הצדדים קיבלו ייעוץ והדרכת מקיפה טרם החתימה.

72. הבעל לא פירט מי נתן את הייעוץ ומתי.

73. הבעל טוען כי לאור העובדה שחשכם זה אושר וקיבל תוקף של פסק דין ולאור העובדה שנושא הפנסיה לא הוחרג מהוויתור ההדדי באופן ספציפי הרי שהוויתור כולל ויתור על כל זכות שלו שקיימת. (סעי' 7 לתצהיר)

74. כיון שכך, טוען הבעל, כל עוד לא בוטל ההסכם הרי שאין אפשרות לטעון נגד ההסכמות בו ועל כן עד למועד הגירושין לא יכולה להישמע כל טענה בדבר שיתוף בין הצדדים. (עמ' 2 לסיכומים)

75. עוד טוען הבעל כי הסמכות היחידה לביטול פסק הדין נתונה לבית הדין הרבני אשר נתן את פסק הדין וכי לבורר אין כל סמכות לקבוע אחרת. (עמ' 2 לסיכומים)

76. בעניין זה אין דעתי כדעת הבעל.

77. ראשית לעניין סמכות הבורר - הצדדים הסכימו בסעי' 12 להסכם הגירושין השני כי איזון הנכסים הוסדר ביניהם למעט - "סוגיות זכויות האישה בפנסיה של הבעל אשר ייקבעו על ידי בורר" אשר טרם אוזנו בין הצדדים.

שלומי באשי - משרד עורכי דין

דרך מנחם בגין 148, בית גזית, תל אביב 64921, טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351

פסק דין חלקי.doc

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351
מ.ר. 20341

78. בפתח ההסכם (בי"הואיל" הראשון) מצויין דבר הגירושין הראשון.
79. הבעל לא מצא לנכון להחריג את תקופת הנישואין הראשונה בסעי' 12 להסכם ולמעשה ניתן לראות את סעי' 12 להסכם הגירושין השני כהסכם הבוררות של הצדדים.
80. משלא פורט בהסכם תבוררות של הצדדים כל סייג להליך תבוררות הרי שיש לראות את הצדדים כמי שהסכימו להביא לידי הכרעה בבוררות את כל סוגיית זכויות האישה בפנסיית הבעל בכל התקופה בה היו יחד, כאשר לכל צד הזכות לטעון את טענותיו.
81. כאשר צדדים מסכימים להביא עניין להכרעת בורות הרי שמכח הסכמה זו שואב הבורר את סמכותו להכריע בסוגיה וברור שיש בהסכמה זו של הצדדים כדי לגבור על כל הסכמה קודמת שהושגה ביניהם, אפילו קיבלה זו תוקף ש פסק דין.
82. משול הדבר בעיני למקרה בו ערך זוג הסכם גירושין או ממון אשר קיבל תוקף של פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה ולאחר מכן ביקש לשנותו בהסכם חדש אותו הביא דוקא לידי אישור בית הדין הרבני. האם ניתן לטעון כי בית הדין הרבני אינו מוסמך לאשר את ההסכם מכיון שהוא משנה את ההסכם הראשון? . כמוכן שהתשובה לכך היא שלילית.
83. רצון הצדדים הוא הקובע וכל שכן כאשר המדובר בהסכם שנערך ביניהם ולא בפסק דין שניתן לאחר שמיעת ראיות ועדים.
84. מן המפורסמות הוא שבמקרה של ספק האם נושא מסויים נמצא בהסכם הבוררות, יטה בית המשפט ליתן פרשנות מרחיבה להסכם הבוררות.
- בה"פ (ת"א) 1448/91 משה גלבאום ובניו (1962) בע"מ נ' מפעלי פועלי פתח תקוה בע"מ [7] נאמר :
- "הערה פסוקה היא, כי במקרה של ספק אם נושא מסויים נמצא במסגרת הסכם בורות, שלשונו עמומה, יתן בית המשפט להסכם פרשנות רחבה".
- וכן ראה ע"א 772/94 דנאל יזום ומיקות (1990) בע"מ נ' אבנית פורפריס (אינטרנשיונל) בע"מ [6]:
- "חלכה פסוקה היא שבמקרה של ספק יש לפרש את סמכותו של הבורר על דרך ההרחבה".
85. על כן יש לקבוע כי הסכם הבוררות נתן לבורר את הסמכות לפסוק בכל המחלוקת בה עסקינן בלי להיות כבול למועד מסויים דווקא.
86. לגבי הסכם הגירושין והשלכותיו על תקופת השיתוף הראשונה בין הצדדים – גם כאן אין דעתי כדעת הבעל.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221-6076221
מ.ר. 2039.1
03-6952351

87. הסכם הגירושין הראשון אומר למעשה דבר אחד ויחיד – "מנצחילים בזאת שאין לנו תביעות, כספיות או אחרות, האחד כלפי השני".

88. מה ניתן להסיק מהצהרה זו לגבי, למשל, [REDACTED] בהוד השרון אותו רכשו הצדדים בשנת 1994 ?? (ראה סעיף 53 לעיל).

89. הרי אין מחלוקת כי במועד חתימת הסכם הגירושין היו הצדדים הבעלים של הבית בהוד השרון אותו רכשו בשנת 1994. ענין זה לא נזכר בהסכם הראשון אלא מצא ביטוי רק בהסכם השני.

90. בסעי' 8א' לכתב התביעה נכתב כי "במסגרת הגירושין (הראשונים – ש.ב.) סוכס...שאבי התובעת ירכוש את חציו של הנתבע בבית בהוד השרון". בסעי' 7 לכתב החגנה הודה הנתבע באמור בסעיף זה.

91. מדוע, אם כן, עניין זה לא מצא איזכור בהסכם הגירושין הראשון ! מכך ניתן להסיק כי הצדדים לא סגרו את מכלול היחסים ביניהם בהסכם הגירושין הראשון אלא השאירו דברים פתוחים אשר נסגרו מחוץ להסכם.

92. בעמ(חי) 000416/06 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, קבע בית המשפט המחוזי בשאלה – "האם משום שההסכם שותק באשר לזכותה של האשה למחצית הגימלה והזכויות הסוציאליות המגיעות לבעל מעבודתו במהלך שנות הנישואין, יש להסיק כי היא ויתרה על זכויותיה אלה" כדלהלן:

"סבורה אני, כי אין בנוסחו של ההסכם, המראה כביכול על ויתור על נכסים שאינם כלולים בו, כדי לשלול את זכותה של התובעת לעמוד כעת על זכויותיה הקנייניות, ככל שמדובר בנכסים אשר לא נזכרו בהסכם ואשר התובעת לא ידעה על קיומם בשעת כריתת ההסכם. גישה הקובעת, כי מקום שאין ויתור מפורש בהסכם גירושין, אינו ויתור; עולה מדבריה של כב' השופטת ארבל דנה פבג"צ 7947/06 איילה קהלני נ' בית הדין הרבני הגדול (טרם פורסם, 24.12.06):

"במיוחד סבורה אני כי יש ליתן את הדעת לויתור בלתי מפורש בהסכם גירושין על זכויותיו של אחד מהצדדים שמא נעשה שלא בגמירות דעתו המלאה של הצד המוותר, ויתכן שיהיה מקום לשקול יצירת חזקה לפיה ויתור בלתי מפורש יעביר את הנטל לחוכחת גמירות הדעת לצד הטוען לויתור".

לפי גישה זו, בנסיבות המקרה שלפנינו, הבעל ודאי שלא עמד בנטל השכנוע להראות כי האשה ויתרה על זכויותיה בגימלה ובהטבות מעבודה בתקופת הנישואין.

93. ראה גם עמ (ים) 222/08 ש.א. נ' ש.ד. (פורסם בנבו) אשר גם מצוטט בסיכומי האישה.

94. היטיב לבטא זאת כב' השופט שאול שוחט בתמ"ש 99783/99 (פורסם בנבו):

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221 פקס 03-6952351
20141

... עם כל הכבוד מה שברור לא צריך לכתוב. צריך לכתוב מה שלא ברור ואם סברת, אתה הנתבע, כי הפנסיה אינה כלולה אתה חיית צריך לכתוב זאת בהסכם במקרה זה, לאור נסיבותיו, אני בדיעה כי הבעל לא עמד בנטל השכנוע להראות כי האישה ידעה כי קיימים אצלו זכויות כספיות המגיעות לה וכי התכוונה במפורש לוותר עליהם על פי הסכם הגירושין הראשון.

95. הצדדים התגרשו בסוף חודש דצמבר כאשר הלכה למעשה עד אותה תקופה צבר הנתבע זכויות פנסיה לזמן קצר מאוד (כשנתיים) ולא הוצג בפני כי הצדדים התייחסו לזכויות אלו בדרך כזו או אחרת בהסכם הגירושין הראשון.

96. מכאן חרי שלא ניתן לקבוע כי הסכם הגירושין הראשון אשר שותק לגבי זכויות הפנסיה של הנתבע, מהווה ויתור של התובעת על זכותה זו.

97. על כן אני קובע כי האישה זכאית לקבל מחצית משווי זכויות הפנסיה שנצברו לבעל וזאת בתקופת הנישואין הראשונה – היא תקופת השיתוף הראשונה כפי שהוגדרה בסעיף 64 לעיל.

תקופת הביניים הראשונה:

98. תקופה זו כפי שהוגדרה בסעיף 20 לעיל, היא התקופה שמתחילה לאחר הגירושין הראשונים ומסתיימת במועד עליו אין מחלוקת כי הצדדים חזרו לחיות ביחד (5/97).

99. המדובר בתקופה של 17 חודשים.

100. בתקופה זו יש לבחון האם היו הצדדים הידועים בציבור זה של זו והאם חיו בשיתוף כלכלי וכוונת שיתוף שכזה.

101. האישה טוענת בסעיף 3 (ח) לטיכומיה כי הלכה למעשה זמן קצר ביותר לאחר שהתגרשו (חודש אחד בלבד) חודש הקשר בין הצדדים.

102. התובעת אינה מכחישה כי באותה תקופה חיו הצדדים בדירות נפרדות (למעשה מחודש 11/95) אולם טוענת כי הקשר חודש ואף פנו ליעוץ זוגי אצל הגב' מיכל קליאן.

103. עיון בתצהירה של הגב' קליאן מלמד כי היא מאשרת שהצדדים היו אצלה בטיפול זוגי בשנת 1995 כאשר לאחר הגירושין היא המשיכה לטפל בבעל באופן פרטני.

104. הגב' קליאן מצהירה כי "זמן לאחר מכן [redacted] הצטרפה לחמשך טיפול זוגי". לא ניתן להבין מכך כמה זמן זה "זמן לאחר מכן".

105. הנתבע מצידו מכחיש את עצם חידוש הקשר בתקופה זו. הנתבע מודה כי היה בטיפול פרטני אצל הגב' קליאן אולם טוען כי התובעת הגיעה לטיפול אחד בלבד וזאת על מנת להעביר למטפלת מידע שיעזור לה בטיפול בנתבע ותו לאו.

106. עוד טוען הנתבע כי באותה תקופה היה מצוי בקשר זוגי קבוע עם הגברת [redacted] וגם צירף תצהיר מטעמה עליו העידה ונחקרה בפני.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351

107. דומה כי אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהנתבע היה בקשר זוגי עם [REDACTED] בתקופה שבין 2/96 ל 10/96. ראה (סעיף 3 ח) לסיכומי התובעת.

108. על כן עסקינן בתקופה בה התגוררו הצדדים בנפרד האחד מהשני כאשר לפחות במחצית מהתקופה היה לנתבע קשר זוגי עם אישה אחרת.

109. הנתבע מודה כי אכן הלך עם התובעת לסדנת הדרכה בת שלושה ימים בחודש 12/06. התובעת טוענת כי המדובר היה בסדנא לזוגות (סעי' 13א' לכתב התביעה) ואילו הנתבע טוען כי המדובר היה בסדנת הדרכה לטיפול באימגו למטפלים (סעי' 13 לכתב ההגנה).

110. הנתבע טוען כי הלך עם התובעת לאור העובדה כי היה נדרש להגיע לסדנא עם בן/בת זוג וכי לתובע לא היה עם מי ללכת כיון שבאותה תקופה לא היה לה בן זוג קבוע. (כדבריו בסעי' 13 לכתב ההגנה).

111. לכאורה המדובר בסדנא בת שלושה ימים וצודק ב"כ הנתבע בכך ש – "זוה שאדם הולך לטיפול כזה או אחר לא הופך אותו ליזוע בציבור", אלא שלעיתים ניתן ללמוד מפרט יחסית שולי וקטן הרבה יותר מאשר מכל הוכחה אחרת בעלת משקל כבד יותר. ובמה דברים אמורים :

112. משלא הובאו בפני הוכחות לעניין מחות הסדנא ומטרותיה ובשל כך פניתי לבדוק מהו אותו "טיפול באימגו" למי הוא מכוון ומהו החתך המאפיין את האנשים שהולכים לטיפול באימגו.

113. אני חושב שבדיקה זו בחיבור להשתלשלות העניינים בעניין הצדדים באותה תקופה, שפכה אור על מחות היחסים שהיו בין הצדדים בתקופת הביניים הראשונה.

114. ה"אימגו" היא שיטה טיפולית המורכבת ממכלול תאוריות, טכניקות וגישות בפסיכואנליזה, טכניקות קוגניטיביות והתפתחותיות ותאוריית ההתקשרות. את הרעיון הגה ד"ר ארויל הנדריקס וחוא מיישם אותו במכון משלו בארה"ב.

115. מטרתה של השיטה, הטיפול, הדרך – היא לרפא ולתקן לחזק את הקשר הזוגי.

116. הדרך לריפוי הפצעים ולחיזוק הקשר הזוגי מורכבת מכמה שלבים, כאשר העיקרון הוא שהמטפל אינו המרפא של בני הזוג, אלא הם המרפאים של עצמם. ההנחה היא שלבני הזוג יש את היכולות לרפא זה את זה.

117. הטיפול באימגו מתאים בעצם לכל הזוגות, אשר מגיעים עם רצון לתקן. אלו יכולים להיות זוגות שעומדים לפני גירושין אולם רוצים לתת עוד ציאנס ליחסים ביניהם, זוגות שהחיים יחדיו קשים להם ומחליטים ללכת לטיפול, ואף לזוגות צעירים, הרוצים ללמוד כיצד לתקשר אחד עם השני לפני שעולים על סרטון. נקודת המפתח תחיה הרצון בטיפול.

118. יש והטיפול נעשה ב 10-12 מפגשים או בסדנא אחת בת 3 ימים – אליה הלכו הצדדים.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148
טל. 03-6076221
פקס. 03-6952351
מ.ר. 20391

119. בחיבור לראיות שהובאו בפני ולעובדה שמספר תודשים לאחר מכן תזרו הצדדים לחיות יחד והביאו שני ילדים לעולם, אפשר לאמר כי הטיפול/סדנא אליה הלכו הצדדים נשאה תוצאות.

120. ברור כי אין לשייך את התזרה אך ורק לנושא זה אך מכך, וביחד עם האמור בכתבי בי דין, התצתירים והראיות ניתן להסיק את המסקנות הבאות:

121. הצדדים התגרשו זמ"ז ביום 28/12/95 עם כוונה לפנות כל אחד לדרכו. ואכן הצדדים עברו להתגורר בנפרד ונראה כי ראו עצמם חופשיים, אולי פחות התובעת ויותר הנתבע, ליצור קשר עם אחרים.

122. כאשר סיים הנתבע את הקשר שהיה לו עם [REDACTED] חודש קשר כזה או אחר בין הצדדים אשר הוביל בחודש 12/96 לאותה סדנא אשר אליה באו הצדדים במטרה לנסות ולבדוק האם יש סיכוי לחידוש הקשר.

123. חמישה חודשים לאחר הסדנא תזרו הצדדים לחיות ביחד.

124. בשים לב לאמור בסעיף 122 לעיל הרי שלא שוכנעתי כי הצדדים המשיכו לחיות יחד כזוג בתקופת הביניים הראשונה. מוכן אני לקבל כי ייתכן ועוד טרם חודש 5/97 הפך הקשר רציני יותר, אולם בהיעדר כל הוכחה אחרת, אני קובע כי בתקופת הביניים הראשונה, לא היו הצדדים הידועים בציבור זה של זו.

125. כיון שכך הרי שהתובעת אינה זכאית לכל זכויות פנסיה אשר נצברו לזכות הנתבע בתקופה זו.

126. על פי הפסיקה העניפה בעניין יוער כי גם אם הייתי קובע כי אכן היו הצדדים ידועים בציבור, עדיין, לצורך קביעה כי התובעת זכאית למחצית זכויות הפנסיה, היה צורך לקבוע כי היה ביניהם שיתוף כלכלי או כוונה לשיתוף שכזה.

תקופת הביניים השנייה:

127. כאמור לעיל הרי שאין מחלוקת כי הצדדים חידשו את הקשר ביניהם בחודש 5/97.

128. גם הנתבע טוען בסעיף 15 לסיכומיו כך - :

"כמוסבר לעיל, הצדדים נישאו בשנת 1986 והתגרשו זמ"ז בשנת 1995. לאחר מכן חידשו את הקשר הזוגי וחזרו לנהל מערכת יחסים זוגית אחרי חודש 5/97 עד שנפרדו סופית בחודש 8/05"

(הדגשה שלי - ש.ב.)

129. כפי שציינתי לעיל בפרק העוסק בהגדרת הידוע והידועה בציבור, הרי שיש לשים לב כי על מנת ליצור שיתוף כלכלי בין ידועים בציבור עדיין יש צורך בהוכחות על נסיבות מיוחדות של חייהם המשותפים המעידות על איכות הקשר.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221-6076221
פקס. 03-6952351-20541

שלומי באשי - משרד עורכי דין

דרך מנחם בגין 148, בית גזית, תל אביב 64921, טל. 03-6076221, פקס. 03-6952351
פסק דין חלקי.doc

130. בא כח הנתבע טוען בסיכומיו (סעי' 21-24) כי לאור העובדה שהצדדים הקפידו על הפרדת רכוש ביניהם הרי שיש לראותם כמי שלא התכוונו שיחול שיתוף כלכלי ביניהם גם בתקופה בה חזרו זה לזרועות זו.

131. בא כח הנתבע מפנה לע"א 11902/04 מרים חסין נ' כלל על מנת לתמוך את טענתו. עיינתי באמור בפסק דין זה אולם שם, עת קבע ביהמ"ש כי יש קושי בסיווגה של האישה כאלמנה, העובדות היו שונות לחלוטין וכך שם :

"בענייננו, המנוח והמערערת 1 היו גרושים שנים רבות לפני התאונה, ואף כי הם בחרו לחביא לעולם ילדה נוספת, הם חתמו על נספח להסכם הגירושין, שמטרתו - לפי האמור בו - "להסדיר את הפרדת ענייני חייהם המשותפים כולל ענייני הרכוש המשותף". אכן, שיתוף קנייני בנכסים אינו הכרחי על-מנת שבני זוג יחשבו כידועים בציבור (ראו עניין אלון הנ"ל, בעמ' 438), אולם בענייננו, פרט להמדה בנכסים, ברור שהשיתוף-בפועל בין המערערת 1 למנוח היה, אם בכלל, חלקי בלבד. השניים החזיקו בדירות נפרדות, ובנספח להסכם הגירושין התחייב המנוח "לצאת מן הדירה ולפנותה מכל חסציו ולחדל מלעשות בה שימוש אלא למטרת ביקורים". בנוסף, אין מחלוקת על כך שהמנוח קיים יחסי אישות עם נשים אחרות, ואף מדבריה של המערערת 1 עולה שמדובר היה בנוהג קבוע, לפני הגירושין ולאחריהם (המערערת 1 אף ציינה בעדותה כי עניין זה הביא אותה להתגרש ממנו). בנסיבות אלה, נראה כי על אף שהמערערת 1 והמנוח נותרו בקשר לאחר גירושיהם, אין לומר כי קשר זה עלה כדי היותם "ידועים בציבור" לפי ההגדרה המקובלת של מושג זה."

132. בענייננו הצדדים לא ערכו כל הסכם המעיד על הפרדת רכוש והחיפך הוא הנכון, הם ביצעו צעד נוסף של מיסוד והגדרת מעמדם - נישואין בארה"ב.

133. טענת הבעל כי הנישואין בארה"ב בוצעו אך ורק על מנת להשיג אישור עבודה הייתה יכולה לעמוד באם היו הצדדים עורכים, טרם הנישואין הלכאורה "פיקטיביים" הסכם המגדיר את עמדותיהם הרכושיות ובכלל.

134. במקרה בו עסקינן הרי שאין חולק כי בתקופת הביניים השנייה, חיו הצדדים כזוג תחת קורת גג אחת, נולדו להם כל ילדיהם המשותפים ואף עברו ביחד עם כל הילדים להתגורר בארה"ב.

135. אם זו לא איכות יחסים המעידה על כוונה לשיתוף אז מהי כן ?

136. המדובר בתקופה של 12 שנים בהם חיו הצדדים באופן קבוע תחת קורת גג אחת, הביאו לעולם שני ילדים, העתיקו את מקום מגוריהם ביחד ובמשותף לארה"ב, ניחלו חשבון בנק משותף שם, ומיסדו יחסיהם בנישואין ביום 21/1/2005.

137. על כן ולדעתי ניתן לקבוע בנקל כי הצדדים היו ידועים בציבור זה של זו וכאלה אשר יש להחיל עליהם את חזקת השיתוף בתקופה אשר מתחילה בחודש 5/97 ומסתיימת ביום 13/8/05.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148, ת"א
טל. 03-6076221, פקס 03-6952351
מ.ר. 20341

138. על כן אני קובע כי בתקופת הביניים השנייה אשר מתחילה בחודש 5/97 ומסתימת ביום 13/8/05, זכאית האישה לקבלת מחצית מכל הזכויות הפנסיוניות שנצברו לבעל במקום עבודתו.

תקופת הביניים השלישית:

139. כאן המדובר על התקופה שמתחילה ביום 13/8/05 עת אין מחלוקת בין הצדדים כי הם נפרדו זמ"ז ועד למועד 8/9/2008 עת נחתם הסכם הגירושין בין הצדדים (הסכם אושר ביום 9/11/2008).

140. התובעת טוענת כי מגיעה לה שיתוף בזכויות עד לחודש ספטמבר 2008 שזהו מועד הגירושין ומועד "פקיעת הנישואין" כהגדרתו בחוק.

141. טענות התובעת לגבי השיתוף בין הצדדים בתקופה זו נטענות בסעיף 3 ד' - טז' לסיכומיה.

142. התובעת טוענת כי לאור העובדה שהסכם נחתם בחודש 11/08 וכך נכתב למרות שהסכם נחתם ב 9/08 - כנראה התכוונה למועד אישור הסכם בבית המשפט - ש.ב.) והעובדה שבני הזוג היו ונשארו נשואים גם לאחר שלא גרו יחדיו - יש לקבוע כי השיתוף ביניהם נמשך.

143. עוד טוענת התובעת כי גם עם מי מהם היה מעורב בקשר רומנטי עם אדם אחר משך אותה תקופה אין בכך כדי לפגוע בזכותה לשיתוף בכספי הפנסיה. (כאמור בסעיף 15 לעיל, יוזכר כי אין מחלוקת כי החל מחודש 9/07 נמצאת התובעת בקשר זוגי עם בן זוגה, [REDACTED]).

144. עוד לטענת התובעת, הרי שמשנסעו הצדדים לנסיעה משפתתית בחודש 8/2007 ומשחמשיך הנתבע לשלם את התשלום השוטף עבור מכשיר תמי 4 וביטוחי הרכב, הרי שיש בכך להוסיף ולחזק טענתה כי יש להחיל שיתוף על הצדדים בתקופה זו.

145. אינני מקבל את טענות התובעת.

146. הצדדים בחרו לציין במפורש את מועד הפירוד ביניהם כיום 13/8/2005 וזאת ב"הואיל" הראשון להסכם הגירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין.

147. לכאורה, ובחיעדר טענה כי לאחר מכן חזרו שוב הצדדים לחיות יחדיו, די בכך על מנת לקבוע כי תאריך זה מסמן את סיום החיים המשותפים בין הצדדים.

148. כמו כן לא מצאתי מקום בחסכם המלמד כי אין באיזכור תאריך ומועד זה כדי לקבוע את סיום החיים המשותפים.

149. נכון כי גם לא נכתב החיפך - אולם באמור בהסכם יש משום הצהרה משותפת של הצדדים וגם בפני ערכאה שיפוטית כי הם נפרדו בתאריך זה.

150. לכך יש להוסיף את הסכמתה של האישה להצהיר בפרוטוקול ובפני כי החל מחודש 9/07 היא החלה בקשר זוגי עם [REDACTED].

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221-6076221
מ.ר. 2014.1

151. לא נטען ע"י האישה בשום מקום כי הקשר עם [REDACTED] הסתיים ו/או על פרט אחר לגבי טיבו או משמעותו.

152. נכון הוא כי הצדדים נשואים ויש להחיל עליהם את הוראות חוק יחסי ממון ונכון כי הנישואין טרם פקעו, אולם מכל האמור לעיל לעניין ההלכות לגבי בני זוג נשואים כפי שהבאתי בפרק "בני זוג נשואים" בסעיפים 24-37 לעיל הרי שיש לקבוע כי מועד השיתוף בין הצדדים נפסק באופן סופי ביום 13/8/2005.

153. מכאן שאני קובע כי בתקופת הביניים השלישית המתחילה ביום 13/8/2005 ועד למועד חתימת הסכם הגירושין לא חל כל שיתוף בין הצדדים והאישה אינה זכאית לזכויות הפנסיה שנצברו לטובת הבעל בתקופה זו.

154. כפי שצינתי בסעיף 136 לעיל כי ניתן לקבוע בנקל כי התקיים שיתוף בתקופת הביניים השנייה, כך גם ניתן לעשות במחופך לגבי תקופת הביניים השלישית.

סוף דבר:

155. אני קובע כי התובעת זכאית למחצית מהזכויות הפנסיוניות שנצברו לטובת הנתבע במקום עבודתו בתקופות כדלהלן:

1) מיום הנישואין 21/7/86 ועד למועד פקיעת הנישואין הראשונים 28/12/95.

2) בתקופת הביניים השנייה אשר מתחילה בחודש 5/97 (בהיעדר תאריך מדויק ייקבע תאריך זה לאמצע החודש - 15.9.97 ומסתיימת ביום 13/8/05).

156. אני מורה לרו"ח והאקטואר חנן פרישקולניק להשלים את חוות דעתו ולקבוע תא שווי הזכויות בתקופות השיתוף הנ"ל.

157. כן אני מורה לאקטואר ליתן בחוות דעתו שתי אופציות לתשלום זכויות האישה – דרך אחת על דרך היוון הזכויות הכספיות ודרך שנייה לקבוע את הדרך בה יחושב חלקה של האישה אשר ישולם לה בבוא העת באם יבחר הבעל שלא להוון את זכויותיו.

158. למען הסר ספק חרי שעל פי חוק זכאית האישה לקבלת חלקה בזכויות הפנסיה של הבעל רק במועד בו הוא יקבלם, קרי במועד פרישתו וזכאותו לקבלת דמי הפנסיה.

159. הוראתי לאקטואר בדבר אופציית ההיוון ניתנה אך ורק לנוחיות הצדדים ועל מנת שאם יחליטו לבוא בדברים לעניין זה יהיה בפניהם את הנתון המדויק.

160. הצדדים ישתפו פעולה עם האקטואר ויספקו לו כל מסמך שיבקש לצורך חישוב האמור לעיל וכן יישאו בשכר טרחתו בחלקים שווים.

161. לאחר קבלת חוות דעתו של האקטואר יגישו אותה הצדדים לתיק הבוררות לשם קבלת פסק דין סופי.

שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148, תל אביב
טל. 03-6076221, פקס 03-6952351
מ.ר. 7.1. 2007

162. לא מצאתי לנכון לעשות צו להוצאות.

163. אכן חיים מלאי עליות וירידות היו לצדדים ונראה כי פסק דין זה מקיף ונוגע כמעט בכל רובד זוגי אפשרי בחיי זוג או תא משפחתי.

164. אני מאחל לצדדים הצלחה בהמשך הדרך ומברך אותם על כך שהשכילו לנהל את התליך בדרך של בוררות.

ניתן וחדע היום 25/12/2010.

~~שלומי באשי, עו"ד
דרך מנחם בגין 148 ת"א
טל. 03-6076221, פקס 03-6952351
מ.ר. 107/07
שלומי באשי, עו"ד
בורר~~